

Det var här det hände

Tipitina's, New Orleans

I hörnet av Napoleon Avenue och Tchoupitoulas i New Orleans finns en populär samlingspunkt för musikkvänner och en viktig scen för såväl nya som etablerade artister.

Det började i Cosimo Matassas studio på North Rampart en dag i november 1953. Omgiven av bland andra Lee Allens sax och Earl Palmers trummor sjöng den 35-årige Henry Roeland Byrd från piano-stolen följande märkliga sång:

Tipitina tra la la la
Whoa la la la-ah tra la la la
Tipitina, malla malla walla dalla
Tra ma ti na na

Professor Longhair, 1975.

Skivan med "Tipitina" gavs ut på Atlantic-etiketten med Professor Longhair & His Blues Scholars, och är ett utmärkt exempel på tidig New Orleans-R&B och en verklig standard i genren.

Bar tillägnad Professor Longhair

En grupp yngre musikälskare i New Orleans öppnade i januari 1977 en musikbar för att ge den inflytelserike Professor Longhair en plats att framträda på under ålderns höst, och fann det naturligt att namnge lokalen efter hans välkända, rumbagungande nummer.

Tipitina's har sedan dess överlevt alla svängningar i det musikaliska klimatet och även flera ägarbyten. Sedan 2018 är det medlemmar i bandet Galactic som driver klubben.

Utöver Professor Longhair, som spelade på Tipitina's till sin död 1980, har många andra kända musikprofiler framträtt på klubben, däribland The Meters, James

Brown, Bonnie Raitt, Patti Smith, Buddy Guy och Willie Nelson. Här har också gjorts liveinspelningar som Neville Brothers "Live at Tipitina's" (1982), Dr

Aaron Neville, 2004.

Johns "Right place, right time: Live at Tipitina's" (2006) och The Blind Boys of Alabama "Live in New Orleans" (2009). Tipitina's blev i maj 2007 även platsen för Fats Dominos sista offentliga framträdande, vilket dokumenterades i filmen "Walkin' back to New Orleans".

Källor

John Broven (2016) "Rhythm and blues in New Orleans", Mike Leadbitter & Neil Slaven (1987) "Blues records 1943 to 1970", samt www.tipitinas.com.